

MHB 1644

VAKOK VILÁGA

A Vakok és Gyengénlátók Országos Szövetségének

FOLYÓIRATA

Főszerkesztő: Dr. Vas Tibor
A Vakok és Gyengénlátók Országos Szövetségének elnöke
Felelős kiadó: Dr. Bódi István főtítkár
Szerkesztő: Barna Zoltán
Kiadóhivatal:
Budapest XIV., Május 1. út 47.
Telefon: 210-440

L. évfolyam

1979. július

ISSN 0209-6765

V A K O K V I L Á G A

A Vakok és Gyengénlátók Országos Szövetségének folyóirata

Főszerkesztő: dr. Vas Tibor elnök
 Szerkesztő: Barna Zoltán
 Felelős kiadó: dr. Bódi István főtítkár
 Kiadóhivatal: 1146. Budapest, Május 1. ut 47.
 Telefon: 210-440

T a r t a l o m j e g y z é k

	oldal
Dr. Vas Tibor: Bel- és külpolitika	2
Elnökségi ülés	3
Megyei Szervezeteink életéből:	
Jó hír Békés megyéből	5
Somogy megyei tudósítások	6
Mi újság Szabolcsban?	7
Jubileumi ünnepség Szentesen	11
Keresztény Györgyné: Gyermekrajz-kiállítás szövetségünk székházában	11
Kiss János: Törődjünk többet egészségünkkel! A resuscitáció	12
Gerdelics Ferenc: Közlekedési rovat Balatonbogláron üdülő tagtársaink figyelmébe	14
Barza Zoltán: Zenei rovat Kárpáti Tünde: Örök muzsika. Barna István könyvének ismertetése. IV. Befejező rész	16
György Tamás: Technikai rovat A rádió. V. rész	16
Vándor Tamás: Kulturális életünk hírei	18
Dénes József: Sportrovat Első nemzetközi szimpózium a látássérültek sportolásának kérdéseiről	19
Kuminka Györgyné: Uttrőrovat Benyó Bertalanné: Integrációs foglalkozás vak és éplátó gyerekekkel	23
Tóth Mária: A Braille Könyvtárban 1979. évben forgalomba került új könyvek jegyzéke	25
Közlemények	25
Innen-onnan	26

Dr. Vas Tibor:

Bel- és külpolitika

A világ haladó közvéleménye meglepéssel vette tudomásul a wasingtoni és moszkvai bejelentést, hogy az ugynevezett "SALT 2" megállapodás lényegében elkészült és Brezsnyev valamint Charter junius havában, Bécsben fogják ünnepélyesen aláírni.

A szocialista országok állandóan sürgetik, hogy a politikai enyhülést egészítsék ki a katonai enyhülés érdekében tett intézkedésekkel.

Ezen a téren jelent előrelépést a "SALT 2" megegyezés. A nyilatkozatokból az is kiderül, hogy az aláírás után rögtön megkezdődnek a tárgyalások a "SALT 3" megkötése érdekében.

Reméljük, hogy a "SALT 2" aláírása meg fogja gyorsítani a fegyverkezés csökkentése érdekében folyó egyéb tárgyalásokat is, így a Bécsben folyó tárgyalást is. Ez arra irányul, hogy a NATO és a Varsói Szerződés tagállamai kölcsönösen, meghatározott mértékben csökkentsék fegyveres erőiket. A tárgyalás hosszabb ideje egy helyben topog, reméljük, hogy a "SALT 2" aláírásával kimozdul a holt pontról, és rövidesen eredményt fognak felmutatni. A helsinki-i megállapodás szelleméből is következik, hogy Európa biztonsága és békéje szükségszerűvé teszi a fegyverkezés csökkentését. "A fegyver a legdrágább ócskavas" ez a megállapítás nagyon találó. A fegyverkezés csökkentése az állami költségvetésben jelentős összegeket szabadítana fel más, hasznos célok szolgálatára.

A varsói szerződés tagállamainak budapesti értekezlete felhívást intézett a helsinki megállapodást aláíró államokhoz, ajánlása a világbéke ügyét szolgálják, és hozzájárulhatnak a fegyverkezés csökkentéséhez. A varsói szerződés ugyan katonai megállapodás, de a béke ügyét szolgálja, megfelel a szocialista államok általános béke politikájának és a javaslatok mozgósítanak e békepolitika realizálására.

Ugyanakkor amikor Budapesten a varsói szerződés tagjai a béke ügyét akarták előmozdítani, Brüsszelben a NATO tagállamok a fegyverkezés fokozását szolgáló javaslatokat fogadtak el. Amíg a NATO fokozza fegyverkezését, a szocialista államoknak is saját és a világbéke érdekében erősíteni kell katonai potenciáljukat. A fegyverkezési hajszából csak a leszerelés a kivezető út.

A szocialista országokban komoly az törekvés, hogy csökkenthessék fegyveres erejüket, erre azonban csak kölcsönös alapon kerülhet sor. A fegyverkezés csökkentéséből felszabaduló összegeknek meg van a helyük, csak példaképpen utalok a gyermekek /1979/ és a rokkantak /1981/ Nemzetközi Évére.

Manilában folyik az ENSZ világgazdasági konferenciája. Ezen is világossá válik, hogy a fejlődő országok sokoldalú segítségre szorulnak.

A szocialista államok támogatják is a fejlődő országokat, de ezeknek az országoknak a jelenlegi helyzetéért a volt gyarmatosítók

a felelősök, amelyek esetenként több évszázadon keresztül jelentős profitot zsákmányoltak ki a gyarmati országokból, ennek a haszonnak csak kis töredéke lenne az az összeg, amellyel a volt gyarmatosítók intenzívebben támogathatnák volt gyarmataikat.

Az angol és a kanadai választáson a konzervatívabb pártok győztek, az NSZK-ban Karl Karstenst választották meg a köztársaság elnökévé, aki a jobb oldal jelöltje volt, sőt 1945 előtt tagja volt a náci pártnak is. Ezek kétségtelenül negatív jelenségek, ezzel szemben Ausztriában Kreisky, az osztrák szociáldemokrata párt vezetője a választáson ismét győzelmet aratott és így marad a szociáldemokrata kormány.

Hazánkban jelenleg legfontosabb a mezőgazdasági feladatok fokozott teljesítése, a tavaszi fagykár és a belvizek komoly károkat okoztak, ezt a kellő időben elvégzett, és jól megválasztott utóvetéssel csökkenteni kell. Az időjárás következtében a tavaszi és a nyári munkák összetorlódhatnak, így ezeket csak szervezeten, kellő előkészítés mellett lehet eredményesen elvégezni. Az időjárás kedvez a különböző kártevők elszaporodásának is, ezért el kell végezni a szakszerű növényvédelmi munkálatokat is. A mezőgazdasági munkák kiemelése azonban nem hátráltatja egyéb feladatainkat az ipar és az építés terén. Összehangolt munkával fokozott felelősséggel kell dolgozni a tervfeladatok megoldása érdekében.

- . -

Elnökségi ülés

Szövetségünk Központi Elnöksége 1979. május 24-én ülést tartott. Jelen voltak: Dr. Vas Tibor elnök, Dr. Bódi István főtitkár, továbbá Csengeri József, Dr. Jáksó László, Kuminka Györgyné, Dr. Széll Lajos, Szemerédi István elnökségi tagok, Daru Gerőné osztályvezető-helyettes, az egyes napirendi pontok előadói, valamint Barna Zoltán, lapunk szerkesztője.

Dr. Vas Tibor megnyitó szavai után, Váradi Gyuláné, a Szolnok megyei Szervezet titkára tartotta meg tájékoztatóját a megyei szervezet munkájáról.

Váradi Gyuláné nemrég vette át a szervezet irányítását, ui. a múlt év végén javasolta a Központi elnökség, hogy a leköszönő Dr. Kiss Elemér helyett Váradiné elvtársnő lássa el a titkári teendőket. Ezt követően a megyei szervezet Elnöksége megválasztotta Váradi Gyulánét, aki igyekezett tudása legjavát adni és e rövid idő alatt máris sok szép eredményről adhatott hírt. Tájékoztatójában először azokkal a rendezvényekkel foglalkozott, melyeket a politikai és társadalmi ünnepek tiszteletére szerveztek. A rendezvényeket műsorral kapcsolták össze. A szervezet sok segítséget kap a Vöröskezesztől, a Nőtanácstól és a Városi Hazafias Népfronttól, számos eseményt együtt tartottak a hallássérültek szolnoki szervezetével. Az előadó elmondta továbbá, hogy a megyei szervezetnek jelenleg 717 tagja van. A beszámolási időszakban 25-en hunytak el. 1979-ben 39 látássérült személyt szerveztek be a tagok

sorába. A tagdíjfizetési kötelezettségnek a tagok 95 százaléka tett eleget; ez az arány sokkal jobb, mint a korábbi évek átlaga. A családlátogatásokat szervezeten végzik, rendszeresen felkeresik a városokban és a falvakban élő sorstársakat. Az igényeknek megfelelően tanítják a pontírás-olvasást, a múlt évben négyen sajátították el ezt az írásmódot. Közös kirándulásokat is szerveznek. A karcagi Körzeti csoport jól működik, a műsorok nagy részét is a körzeti csoport szervezi meg. Elnökségi üléseket negyedévenként tartanak, ezeken mindig megtárgyalják a legfontosabb feladatokat. A megyei szervezet irodájában rendszeresebbé tették a fogadóórákat, melyeken a titkáron kívül az elnökségi tagok is részt vesznek. A szervezet jó kapcsolatot épített ki a Városi Tanács Szociálpolitikai Csoportjával, - a már említett - Vöröskereszttel és Hazafias Népfronttal, valamint más szervekkel. Szolnoki tagjainkat három szocialista brigád támogatja, a brigádtagok sok szakipari munkát és javítást elvégeznek. A részletes beszámolóhoz sokan hozzászóltak, az elhangzottakat a szakmai csoport vezetője kiegészítette. Dr. Vas Tibor felhívta a titkár figyelmét a gyengénlátók beszerzésének fontosságára. A Központi Elnökség elfogadta és megköszönte Váradi Gyuláné referátumát.

A második napirendi pontban Gubuznai Imre nyomdavezető tájékoztatta a testületet a Braille-nyomda tevékenységéről és a felmerülő nehézségekről. Az előadó részletesen kitért a nyomda valamennyi munkafázisára, és szerte ágazó feladataira. Megállapította, hogy vannak olyan követelmények, melyeknek csak részben tudnak eleget tenni. A folyóiratok megjelentetése sokszor a legnagyobb nehézségekbe ütközik. Köztudott, hogy Braille-nyomdánk rendkívül kis létszámmal dolgozik és sajnos gyakran vannak hiányzók is. Ez az oka annak, hogy az állandóan emelkedő példányszámu folyóiratok elkészítése a szokásosnál több időt vesz igénybe. Az olvasóink által is jól ismert folyóiratokon kívül nyomdánk szépirodalmi műveket /elsősorban verses köteteket/ nyelvkönyveket, szótárakat, iskolai tananyagokat, különböző ismeretterjesztő kiadványokat is előállít. A már említett okok miatt, ezen a téren sem tudják az igényeket kielégíteni. A közelmúltban beállítottak egy elektromos fűzőgépet, mely a munkát könnyebbé teszi; egy új adréma cimiró és címnyomó gépet pedig megrendeltek. A nyomda vezetője hangsúlyozta, hogy sokrétű és fontos feladataikat csak azért tudják teljesíteni, mert a nyomda dolgozói példamutató, lelkiismeretes munkát végeznek. A beszámolót a Központi Elnökség behatóan megvitatta, sok konstruktív javaslat született különböző technikai megoldásokra vonatkozólag.

Dr. Széll Lajos szorgalmazta egy fólialeszivó gép beszerzését, melynek segítségével a pontírású tankönyvekben ábrák is feltűnethetők lennének, ráadásul a fóliára történő másolás esetén a lemezírás is kiiktatható.

Dr. Vas Tibor megköszönte a nyomda dolgozóinak áldozatos munkáját. A testület a tájékoztatót elfogadta és megbizta a főtitkárt, hogy a létszámgondokon igyekezzon enyhíteni.

A harmadik napirendi pontban Pálffy Lászlóné stúdióvezető számolt be a stúdió munkájáról. A feladatok teljesítése - hangsúlyozta az előadó - nem könnyű, mert a stúdióban mindössze ketten dolgoznak. Az új művek felvétele mellett folyamatos a másolás és a

meghibásodott művek javítása. Évenként mintegy 800-900 órányi felolvasást rögzítenek hangszalagra. A felolvasók kiválogatása és az időpontok egyeztetése rendkívül nehéz feladat, a népszerű előadók igen elfoglaltak, tulajdonképpen ők határozzák meg, hogy mikor állnak rendelkezésünkre. Bebizonyosodott, hogy a felolvasást társadalmi aktívákkal nem lehet megoldani, a színvonal emelése érdekében sürgősen szükség van arra, hogy a régen megállapított felolvasói díjak összegét felülvizsgálják, felfelemeeljék! A stúdió berendezéseinek, magnetofonjainak karbantartását a Mechanikai Labor szocialista brigádjai látják el. Nemrég vásárolt a szövetség kazettás másoló magnetofonokat, melyeknek üzembe helyezése nagy mértékben javította a másolatok minőségét és megkönnyíti a munkát. Szükséges lenne egy újabb kazettás másoló lánc beállítása. Örömmel állapította meg az előadó, hogy ebben az évben már 26 kazettás felvétel készült el. A szövetség jó kapcsolatot alakított ki a Magyar Rádióval, melynek Kossuth-brigádja hangjátékokról, színházi közvetítésekről másolatot készít stúdióink, illetve hangoskönyvtárunk számára, így olvasóink hozzájuthatnak a legjobb művekhez a legjobb előadók tolmácsolásában.

A referátumhoz többen hozzászóltak, sokan javasolták a stúdió fejlesztésének szükségességét. A főtitkár tájékoztatta a Központi Elnökséget a szövetség fejlesztési terveiről, amelyek remélhetőleg a stúdió problémáit is megoldják.

A tájékoztatót a testület vita után elfogadta és úgy határozott, hogy a hangos és pontírásu könyvek jegyzékét lapunk időről időre közölje.

Néhány bejelentés következett, majd az ülés Dr. Vas Tibor elnök zárszavával véget ért.

- . -

Megyei Szervezeteink Életéből:

Jó hír Békés megyéből

Az orosházi és a város környékén élő sorstársak lakására kedves szövegű meghívót továbbított a posta. A feladó szövetségünk Békés megyei Szervezetének Orosházi Körzeti Csoportja volt. A meghívón - melyet szerkesztőségünkbe is eljuttattak - a következők voltak olvashatók:

Kedves Sorstárs!

Tájékoztatjuk, hogy a Vakok és Gyengénlátók Országos Szövetsége Békés megyei Szervezete Orosházi Körzeti Csoportjának tagjai részére a Hazafias Népfront és a Vöröskereszt Székházában

Orosháza, Thék Endre utca 3. szám alatt

/a "Gólyafészek" Étteremmel szemben lévő ház/ minden hónap utolsó szerdai napján /kivételesen a decemberi hó, ekkor előre megjelölt más napon/

délelőtt 9 órától 12 óráig klubnapot rendezünk.

A rendezvényekre ezuton meghívjuk és szeretettel elvárjuk.

A rendezvények 1979. évi programját mellékeljük. A továbbiakban e klubnapokra külön meghívót nem küldünk.

Vantara András
megyei titkár

Rózsa Dezsőné
körzeti elnök

Rózsa Dezsőné, az Orosházi Körzeti Csoport elnöke hosszabb levélben számolt be csoportjuk munkájáról és a meghívó tanusította új kezdeményezésről.

"Munkánkat évi program szerint végezzük, nem világot rengető nagy eredményeket akarunk elérni, csak csendben dolgozni, segíteni az emberi sorsra méltó életeteket.

Március 28-án az első klubnap jól sikerült. Az ünnepélyes megnyitót Békés megyei Szervezetünk titkára Vantara András tartotta, értékelte a kezdeményezést, tanácsot adott rendezvényeink megszervezéséhez. Deák Béláné, járási szociálpolitikai-főelőadó ünnepi beszédében méltatta Április 4. jelentőségét, majd Náfrádi Mihály-né városi szociálpolitikai előadó ismertette a vakokat érintő szociális segélyezéssel és a személyi járadékkal kapcsolatos tudnivalókat, minden feltett kérdésre válaszolt. A klubnap színvonalát emelte megyei szervezetünk kulturcsoportjának szórakoztató műsora. Tagjaink jól érezték magukat. Mi, a kezdeményezők szeretnénk sikerrel folytatni a klubfoglalkozásokat, úgy érezzük embertársainkért, sorstársainkért érdemes."

Rózsa Dezsőné

- - - -

Somogy megyei tudósítások

Megyei szervezetünk Siófoki Körzeti Csoportjának kirándulásairól

Március 26-án a kiránduló autóbusz 8 órakor indult Siófokról és 10 órakor érkezett Zalakarosra. Kellemetlen meglepetés fogadta a sorstársakat: érkezésük előtt néhány perccel bezárták a fürdőt áramszünet miatt. Rövid időn belül határozat született, hogy Hévíz fürdőre mennek. Gyors telefon; a Volán siófoki irodájától megjött az engedély, így Zalakarosról Hévízre indult az autóbusz utasaival, akik a hosszú ut alatt tombolával szórakoztak. A népszerű fürdőhely kitűnő vize kárpótlást nyújtott a fáradságért. Fürdés után ki-ki kedve szerint sétára indult, közben megebédeltek a sorstársak. Az autóbusz három órakor indult vissza Siófok-ra. Az utazás szép és kényelmes volt. Mindenki nagyon jól érezte magát.

Április 19-én zajlott le a budapesti kirándulás. A csoport reggel 8 órakor indult Siófokról és fél 11 körül érkezett a fővárosba. Fajtai László, a siófoki Városi Tanács Szociálpolitikai

főelőadója is részt vett ezen a kiránduláson. A csoport elsőként szövetségünk budapesti székházát kereste fel, ahol a látogatók kedves fogadtatásban részesültek. Utjuk ezután a Nemzeti Múzeumhoz vezetett, a történelmi falak között egyebek mellett a koronázási ékszereket tekintették meg. Ezután felmentek a Várba, ahol a Musikétás étteremben fogyasztották el az izletes ebédet. Megtekintették a Mátyás templomot és a Halászbástyát. Utjuk utolsó állomása a Gellért-hegy volt, körülsetálták a Citadellát, majd a Szabadság-szobortól indultak haza Somogy-országba.

Április 23-án a Bakony-felvidék néhány nevezetes helyét látogatták meg a siófoki sorstársak. Ezen a kiránduláson részt vett Büki Ferenc, a siófoki Társadalmi Ünnepségeket Szervező Iroda vezetője és e sorok írója. A piros autóbusz körül fehér botos emberek vártak az indulásra. Nyolc órakor indult a kocsis Szántódra, ahonnan komp vitt át bennünket Tihanyba. A festőien szép kilátást nyújtó félszigetről a szomszédos Balatonfüredre, majd onnan Veszprémbe mentünk. Az idegenvezető szerepét az autóbusz vezető vállalta, aki menet közben beszélt a táj nevezetességeiről. A történelmi városban elsőként a várat kerestük fel, ahol megcsodáltuk a püspöki palotát és a székesegyházat. Az itt található gazdag gyűjtemény megtekintése után a Hallé sörözőben ebédeltünk. Veszprémből Herendre látogattunk, ahol nem volt szerencsénk, mert a messze földön híres porcelán múzeumot zárva találtuk. Vissza fordultunk Veszprémbe, ahol az országoshirű állatkertet látogattuk meg. A kellemes állatkerti séta után Balatonfüredre érkeztünk. Az északi part fővárosában fél órát időztünk, ismerkedtünk a történelmi emlékekkel. Tovább utazva örvényesen nem mindennapi látival fogadott bennünket: hazánk egyik különleges ipari műemlékét tekintettük meg, a ma is működő vizimalmot. A sorstársak nagy élvezettel figyelték az évszázadok óta csendes egyenletességgel űrlő szerkezeteket.

Elindultunk hazafelé; ismét megcsodálhattuk a Tihany - Szántód között közlekedő komp hatalmas méreteit, a viziút és a táj szépségeit. Este 7 órakor érkezett haza a csoport Siófokra.

100 éves sorstársnő köszöntése Marcaliban

Benyak Jánosné április 10-én ünnepelte 100. születésnapját. A Marcali Városi Tanács részéről Dr. Ress Zoltán tanácselnökhelyettes és Szita Henriette főelőadó száz szál virággal és pezsgővel köszöntötte az ünnepeltet.

A kedves megemlékezésen egyebek között részt vett Gellért Istvánné, a megyei szervezet Marcali Körzeti Csoportjának elnöke is, a Megyei Szervezet Elnöksége pedig disztávirattal fejezte ki jókívánságait.

Az ünnepelt sorstársnő nagy örömmel, vidám kedvvel köszönte meg a vendégek kedves megemlékezését.

Csik Lajos

- - - -

Mi ujság Szabolcsban?

A Nemzetközi Gyermekev tiszteletére április 7-én délután 3 és

6 óra között nyiregyházi klubhelyiségünk a kicsinyek birodalma lett, megyei szervezetünk elnöksége és a Vöröskereszt Alapszervezete jóvoltából. A sorstársak 10 éven aluli gyermekei voltak a birodalom lakói. Varró János, megyei szervezetünk titkára szíves üdvözlő szavai adták meg a jelt a birtokbavételhez. Míg a gyermeknevelés gondjaival otthon elfoglalt szülők az ujratalálkozás örömét élvezték a belső teremben, addig a csemeték is elfeledkeztek apuról, anyuról. A MOKÉP Vállalat négy mesefilmet vetített és egy részletet a "Mézgacsalád"-ból, a filmeknek óriási sikere volt. Ezután édességet kaptak a gyermekek, majd értékes mesekönyveket osztottak ki a nagyobbaknak és a kisebbeknek, ezért őszinte köszönet illeti a Nyomdaipari Vállalatot, a Borbányai Általános Iskolát és a Városi Vöröskereszt Szervezetet, melyeknek anyagi segítsége lehetővé tette ezt. Az ajándékokat az édességgel együtt Mosolygó Tiborné, a Vöröskereszt Alapszervezetének gazdasági felelőse adta át.

Következett a gyermekek műsora: Proksa Erika, Jakab Zsolt és Kardos Erika szavalt, Kalapos Ágnes énekelt. Ezután Sas Erzsébet tagtársnő mesélt. Közben nagy keletje volt a sok-sok üditőnek, mely a megyei szervezet ajándéka volt. "Bujj, bujj zöld ág", "Körben áll egy kislányka...", szálltak a közös játék kedves dallamai.

Eltűnődöm, milyen igaza van annak a bölcs, bizakodó mosoly-nak, mely a képen látható Ambrózi Géza bácsi, néhai titkárunk arcáról a játszadózókra sugárzik. Mintha azt mondaná, a sóhaj, a panasz helyett manapság egyre több a vidám hang. Ime most is az öreg falak az őszinte öröm muzsikájától, a gyermekcacagástól visszhangzanak.

Az idei első körzeti taggyűlésre április 11-én került sor Tiszavasváriban, a Művelődési Ház nagytermében. A vendégeket: Klepács András elnököt, Varró János titkárt, Kalapos Béláné alelnököt és e sorok íróját megyei szervezetünk tiszavasvári Körzeti Csoportjának elnöke köszöntötte.

A csoportnak 74 tagja van, javarészüket 60 éven felüli. Klepács András tájékoztatóját, mely a szövetségi tagok jogaival, lehetőségeivel és kötelességeivel foglalkozott, mintegy 40 sorstárs hallgatta meg. Varró János elvtárs kiegészítette az elhangzottakat. Mint ismeretes Szabolcs-Szatmár megyében 5 körzeti csoport működik, melyeknek elnökségei később meghatározott időben együttes ülést tartanak. Erre a találkozóra a körzeti csoportok háromtagú elnökségein kívül két küldöttet is meghívunk. A Tiszavasvári két körzeti küldött személyére vonatkozólag Klepács András tett javaslatot. Bálint Anna és Kazamér László jelölését a jelenlévők egyhangúlag elfogadták. A vita során az egyik hozzászóló saját példájával bizonyította, milyen haszna van a fehér botnak még falun is. Nácsa András elvállalta, hogy az érdeklődőket megtanítja a pontírás-olvasásra és megígérte, hogy a jövőben részt vesz a kulturális munkában. Az összejövetel hangulatát emelte Virág Gábor bácsi cimbalomjátéka. A magunkkal vitt segédeszközök kevésnek bizonyultak, ezért egy listával tértünk haza, az ezen szereplő kivánságoknak azóta már eleget tettünk. Dicséretes a körzeti elnökség előkészítő munkája, s még inkább a találkozó lebonyolítása.

A II. Vándor Sándor Munkás és Ifjumunkás Kórusfesztiválra április 21. és 22-én került sor a záhonyi MÁV Szakszervezeti Művelődési Ház nagytermében. Az eseményen a tavalyi 13-mal szemben, 16 együttes jelent meg. A szervezőmunkát a Szabolcs-Szatmár megyei Tanács Művelődési Osztálya, a megyei Móricz Zsigmond Művelődési Ház, a kiskvárdai Járási- és Városi Művelődési Központ és a záhonyi MÁV Szakszervezeti Művelődési Ház vezetősége vállalta. A példás, körültekintő előkészítés a program zökkenőmentes lebonyolítását eredményezte, pedig mintegy 500 dalos elhelyezéséről, irányításáról kellett gondoskodni.

Énekkarunk sajátos helyzetét nagy megértéssel fogadták, s ott-tartózkodásunkat ennek megfelelő körültekintéssel, teljes megelégedésünkre készítették elő. Közvetlen segítők a helyi könyvtár figyelmes, szívélyes munkatársa, Pírityi Erzsébet volt. Mi a második napon kerültünk a zsüri elé, melynek elnöke Turcsányi Emil karnagy, a KÓTA /Kórusok Országos Tanácsa/ elnökségének tagja volt. A zsüri tagjai voltak: Tarczali Zoltán, a Bessenyei György Tanárképző Főiskola énektanszékének vezetője, a KÓTA megyei titkára és Bánhidi Frigyes karnagy. A próbákat a szereplés színhelyének szomszédságában lévő könyvtárszobában tartottuk. Alkalmunk volt végighallgatni a számunkra fenntartott helyen az első részben fellépő négy kórust. Urrá lett rajtunk a versenyláz, s mindannyian összehasonlítást végeztünk ki-ki mértékrendszere, tapasztalata szerint. Szünet után mi következünk. Bevonulásunkat feltűnően szokatlan csend fogadta, ami valószínűleg a fokozott kíváncsiság jele lehetett. Meg kell jegyezmem, hogy a színpad megközelítése igen bonyolult volt, különösen a mi esetünkben. Csak a nézőtér egy részén keresztül, a széksorok mellett lehetett közlekedni. "Megkülönböztetett tisztelettel köszöntjük a Vakok Szövetsége nyíregyházi Landini kórusát, mely először vesz részt a fesztiválon" - mondta a műsorközlő. Nagyon jól esett ez a feszültségoldó néhány meleg szó. Majd felcsendült sorban az öt kórusmű:

1. Rossa Ernő: Hajnalozó
 2. Járdányi Pál: Barna kislány szoknyája
 3. Farsang Árpád: Hej kendermag
 4. Bárdos Lajos: Napfényes utakon
 5. Bárdos Lajos: Piroslík a kecskerágó
- Vezényelt: Kovács László

Örültünk a számok végén ütemesen összeverődő tenyerek biztató hangjának. A teremből kifelé is csend kísért bennünket. A program folytatódott. Óvatosan, a fal mellett visszaszivárogtunk, nem törődve a tülekedőkkel. Több dalostársamnak most nyílt először alkalma egy műsoron belül különböző képességű kórusokat meghallgatni, s a saját szereplésével összemérni. Ez mindannyiunkra rendkívüli, az énekkarunk további munkájára kedvező hatással volt. Hiszen fülünkkel érzékelve érezhattuk sulyát annak, amit évek során jól, vagy rosszul végeztünk.

Zárszót Főrizs László, a Szakszervezetek Megyei Tanácsának tagja mondott. Bejelentette, hogy egy év múlva ismét megrendezik a fesztivált, mivel a résztvevők száma és a színvonal örvendetesen emelkedett, ami további buzdítást jelent a megye énekkarainak és egyben hasznos propaganda a megye kóruséletének továbbfejlesztésére.

Ezután mind a tizenhat résztvevőnek díszes ötvözetű szelencét adott át.

A könyvtárszobába visszatérve bizakodás és kétségek közt vártunk. Az első kellemes meglepetéssel Főríz elvtárs köszöntött be hozzánk. Szereplésünk elismeréséül szép serleget adott át meleg szavak kíséretében. A rendezőség valamennyi résztvevőt ebéden látott vendégül. Közben a zsűri és a karvezetők szakmai értékelést tartottak. A "Landini" kórusról megállapították, hogy várakozáson felül szerepelt. Előadásmódja színes, dinamikája árnyalt. Nehezebb művek előadására is képes. Bár néhány intonációs hiba becsuszott, ám - véleményük szerint - ez nem jellemzője a szólamoknak. Fellépésünkre feltétlenül számítanak a jövőben is. Kiemelték fegyelmezett be- és kivonulásunkat. A kórus megjelenése jó benyomást keltett. Dicséretben részesítettek és teljesítményünkért 1.000 forinttal jutalmaztak bennünket. Érthető, hogy a szakmai értékelés igen lelkesítően hatott a "landinistákra". A sikerélmény mellett fokozza jóleső érzésünket, hogy számítanak ránk, tehát komoly, felelősséggel járó cél van előttünk. Ez azonban nemcsak örömet jelent, hanem a felkészülésben áldozatosabb, kitartóbb munkát, fokozott lelkiismeretességet. Csak így kerülhetjük el, hogy csalódást okozunk.

Mindinkább előtérbe kerül a kórusépítés gondja, főleg a női szólamoknál. A sikerben a fő érdem Kovács László karnagyunké, aki 9 éve kitart mellettünk lelkesen és lelkesítve. Ha olykor figyelmetlenek, kissé fegyelmezetlenek, vagy közönyösek voltunk, ő fáradhatatlanul buzdított, dolgozott velünk. Bizott bennünk. Sok köszönettel és hálával tartozunk neki, amit úgy fejezhetünk ki legméltóbban, hogy az eddiginél is lelkesebben segítjük vezető és irányító munkáját, hiszen szándékával a mi ügyünket, a vakügyet is szolgálja.

Utban hazafelé a kórus ellátogatott a kisvárdai várba és vármuzeumba.

. . . .

A munkásosztály nemzetközi ünnepére emlékeztünk április 26-án nyiregyházi klubhelyiségünkben, tagtársaink nagyszámu részvételével. Klepács András elnök üdvözlő szavai után Kokas Ferenc tanár mondott ünnepi beszédet.

Felidézte az ünnep 90 éves történetének véres és győztes eseményeit. Beszélt a proletárnemzetköziség fogalmáról. Utalt a világ népeinek összefogására a közös ügyért, a béke megvédéséért. A műsort a 4. sz. Általános Iskola tanulói adták. Elhangzott két vers és egy elbeszélés. A két zongoraszám közül a Kabalevskij Szonatina sikerült jobban, melynek megszólaltatója Fignár Anikó szépen kidolgozott finom játékával jeleskedett. Az iskolai kamarakórus Kovács László vezényletével három művet adott elő. Szépen csengő felsőszólamot hallhattunk.

Legjobban Balázs Árpád "Barátság és testvériség" című kórusműve sikerült. Műsorukból érződött, hogy szívesen lépnek fel nálunk. Mi örömmel fogadjuk őket máskor is.

Molnár Zoltán

- - - -

Jubileumi Ünnepség Szentesen

Szövetségünk Csongrád megyei Szervezetének Szentesi Körzeti Csoportja 1964-ben, 15 évvel ezelőtt elsőként alakult meg. Itt említjük meg, hogy cikkünk megírásának idején 40 ilyen csoport működik hazánkban. A szentesi és a város környékén élő sorstársak április 26-án a Móricz Zsigmond Művelődési Központ színháztermében adtak egymásnak találkozót, hogy méltóképpen megünnepeljék az évfordulót. Az ünnepség vendégei között ott láttuk Dr. Bódi Istvánt, szövetségünk főtitkárát; Szemerédi István csoportvezetőt, a megyei szervezet instruktort; Dr. Jáksó Lászlót, a Csongrád megyei Szervezet elnökét; Suti Lajost, a szervezet titkárát. Részt vett az eseményen Szabó István, a Makói körzeti Csoport elnöke; Dékány Béla, a Hódmezővásárhelyi Körzeti Csoport elnökségének tagja; Szentes város Tanácsa Szociálpolitikai Osztályának képviselője Regőczy Ferencné, szociális gondozó; a Szegedi Fonalfeldolgozó Vállalat szentesi telepének részéről Sipos Jánosné üzemvezető, a Városi Párthbizottság tagja; az üzem KISZ szervezetének és szocialista brigádjainak képviselői, valamint e sorok írója.

Az ünnepséget Dr. Jáksó László elnök nyitotta meg, majd a szentesi Deák Ferenc Általános Iskola kisdobosai adtak kedves műsort. A kis szereplők nagy tapsot arattak, jutalmuk pedig sok-sok édesség volt. Ismét Jáksó László emelkedett szólásra, hogy megtartsa ünnepi beszédét. Majd a tagságot meleg szavakkal köszöntötte dr. Bódi István, Szemerédi István, Suti Lajos, Sipos Jánosné és Dékány Béla elvtárs.

A hivatalos program után üdítő italokkal és süteménnyel kedveskedett a rendezőség; végül minden sorstárs ajándékcsomagot kapott.

Barna Mihály

- . -

Keresztény Györgyné:

Gyermekrajz-kiállítás szövetségünk székházában

"Figyelem, fehér bot!" - ez volt annak a rajzpályázatnak a jelmondata, melyet a nemzetközi gyermekév alkalmából a szövetség főtitkára hirdetett meg a budapesti általános iskolák felső tagozatos tanulói között.

A pályázat célja, a gyermekrajzok mondanivalóján keresztül, tovább formálni a társadalom szemléletét, a vak ember társadalmi integrációjának érdekében. Az előkészítő munkákat Váradi Péterné szociális szervező végezte. A felhívás szellemében 25 budapesti iskolában vettek elő színes ceruzát, ecsetet, festéket a gyermekek, hogy hirül adják, mit jelent számukra a fehér bot. A megjelölt határidőre 334 rajz érkezett be, melyet szakemberekből álló zsüri értékelt.

Nehéz feladatot jelentett a bíráló bizottságnak, hogy a sok szép rajzból kiválassza a legkülönbeket. A rangsoroláshoz figyelembe vette a testület azokat a tartalmi jegyeket, ahogyan a gyermekek érzelmi reakciója kifejezésre jut a vak ember irányába, továbbá érté-

kelte a művészi kivitel, valamint a technikai készséget. A rajzok legnagyobb része közlekedés közben ábrázolja a vak embert. Forgalmas utcacélesztetek, jelzőlámpák, járművek, vörös nyakkendőst uttörők között tűnik fel a fehér bot, tükrözve a 10-14 éves gyermekek élményeit és ismereteit. A képeken tartalmilag felfedezhetők bizonyos kifejezésbeli modellek, mint pl. a vak ember segítése, a vak ember iránti szolidaritás kifejezése. Gyakran ábrázolt kép: a vak ember átkísérése az uttesten, bevásárlásnál történő segítségnyújtás, a vak embernek felolvasó iskolás gyermek. Hasonló gyakorisággal ábrázolják a vakságot és a vak ember szimbólikus jegyeit is: a fehér bot, a sötét szemüveg, a vakvezető kutya. Egyes képek mélyebb ismeretekre, egyéni látásmódra utalnak. Így pl. a vak zongoristát ábrázoló kép, valamint a produktív munka örömet tükröző, kosárfonó ember képe; ezek a zsűri II. és III. díját nyerték el. A rajzok általában derűsek, szinesek. A gyermeki látásmód realista; tartalmában harmóniát, pozitív szemléletet tükröz. Az I. díjat Köves Éva, a Radnóti Miklós Gyakorló Iskola VIII. osztályos tanulója nyerte, aki rajzával az egyéni látásmód nagyszerű kifejezését nyújtotta.

A zsűri összesen 10 díjat osztott ki: az első helyezett 500 Ft-os, a második helyezett 400 Ft-os, a harmadik helyezett 300 Ft-os, a további helyezettek pedig 200-200 Ft-os könyvutalványban, és dícsérő oklevelekben részesültek. Ugyancsak dícsérő oklevéllel jutalmazta a bíráló bizottság a pályázaton részt vevő iskolákat.

A kiállítás ünnepélyes megnyitója június 4-én du. 2 órakor volt szövetségünk budapesti székházában. Megnyitó beszédet Dr. Völgyi Lajos, az Egészségügyi Minisztérium Szociálpolitikai Főosztályának vezetője mondott. A díjakat Dr. Bódi István, a szövetség főtitkára adta át. Az eseményen résztvettek Jakab Anna, az Egészségügyi Minisztérium Szociálpolitikai Főosztályának helyettes vezetője; Dr. Vas Tibor szövetségünk elnöke; valamint az Oktatásügyi Minisztérium, a Magyar Nők Országos Tanácsa, a Fővárosi Tanács, a Szociális Intézetek Központja, a Magyar Uttörő Szövetség, a Kisdobos Szövetség képviselői. A vendégek között ott láttuk Dr. Sóllymos Gyulát, a Fővárosi Kefe és Seprőgyártó Vállalat igazgatóját, az iskolák pedagógusait és a díjak nyerteseit.

A kiállítás június 4-től 16-ig volt nyitva. Látogatottsága a vártnál kisebb volt. Azonban, a kezdeményezés eredményességére utalnak azok a sorok, melyeket a vendégkönyvbe bejegyeztek a látogatók.

A szövetség szakmai munkájában továbbra is eszközül kell használnunk hasonló rendezvényeket, annak érdekében, hogy a köztudatban minél reálisabban bontakozzék ki a vak ember élete, munkája, tevékenysége.

- . -

Kiss János:

TÖRÖDJÜNK TÖBBET EGÉSZSÉGÜNKKEL!

A resuscitáció

Ma mindenkinek ismernie kellene az elsősegélynyújtás szabályait,

hiszen bárki kerülhet olyan helyzetbe, hogy segítséget kell nyújtania bajba került embertársának.

A segítség egyik formája az újraélesztés, a resuscitatio. Ez az életmentő beavatkozás a szakszerűség betartása esetén káros következményekkel nem jár.

Az újraélesztéssel csak nyerni lehet, veszíteni nem.

Mikor kell újraéleszteni?

Resuscitatiót kell végezni akkor, ha a légzés és a keringés megszűnt és a sérülés eleve nem összeegyeztethetetlen az életfolyamatokkal. /Szétroncsolt koponya, a fej elvált a nyaktól, stb./ A légzés és a keringés megállása általában egyszerre szokott bekövetkezni, de megszűnését egyes tünetek, szapora érverés, cianosis, nehéz szabálytalan légzés meg szokták előzni.

A légzés és a keringés megszűnésének jelei

A beteg mellkasa légzőmozgásokat nem végez, az orr elé függesztett cérnaszál sem mozog, a nyaki verőér lüktetése nem tapintható, a pupillák tágak, fény hatására nem húzódnak össze. A légzés és a keringés megszűnése után körülbelül 5-8 percig eredményes lehet az újraélesztési kísérlet.

Az újraélesztés gyakorlati kivitele

A resuscitatiót eszköz nélkül kell elkezdni. A beteget hátára kell fektetni, száját gézzel vagy tiszta zsebkendővel, de nem foszló papír jellegű anyaggal ki kell törölni, ha műfogsora van, azt el kell távolítani.

A vállai alá takarót kell helyezni és a fejét minél nagyobb mértékben hátra kell hajtani, hogy a befuvott levegő bejuthasson a légutakba.

Befuvásos lélegeztetés

Az elsősegélynyújtó a balesetes bal oldalára térdel, fejét jobb kezével a homlok és a hajas fejbőr határánál hátrafesztíti maximális mértékben, bal kezével egyetlen mozdulattal zárja a szájüregét úgy, hogy az álkapcsot a felső állcsonthoz szorítja, ezután mély lélegzetet véve a beteg orrába a saját kilélegzett levegőjét fujja. Ez a levegőmennyiség még tartalmaz az életfolyamatok megindulásához elegendő oxigént. Kezdetben négy-öt befuvást egymás után kell végezni, a továbbiakban négy szívmasszázs után kell egy befuvást eszközölni.

Ha az elsősegélynyújtó egyedül van nyolc szívmasszázs után végezhet két befuvást. A lélegeztetés hatásfoka így sem csökken. A szájból orrba történő lélegeztetéskor figyelni kell a mellkas kitéréseit. A gyomor felfuvódása is elkerülhető. Ennek veszélye a szájból-szájba történő lélegeztetéskor áll fenn. Az újraélesztési eljárásokat az orvos megérkezéséig kell folytatni. A sikeres újraélesztés jele a légzés spontán megindulása, a cianosis megszűnése, a pupillák folyamatos szűkülése.

Stabil oldalfekvés

A szabad légutak és a légzés biztosítása után az eszméletlen beteget stabil oldalfekvésbe kell elhelyezni. Stabil oldalfekvésben a talaj felé eső felső végtag a törzs mögött nyújtva helyezkedik el. Az alsó végtag csípőben és térdben erősen behajlítva fekszik, úgy hogy a föléje kerülő láb nyújtva keresztelje. A másik felső végtag a mellkas előtt behajlítva fekszik, párnával szolgálva a lehajlított és előre billentett fejnek.

Szívmasszázs

A beteget lapos kemény alapra kell fektetni, az ellátó a bal oldalára térdel, kezét a szegycsont elülső pólusára helyezi, az alul levő kézre 90 fokos szögben helyezi el a másik kezét és lökésszerű határozott mozdulattal nyomást gyakorol a mellkasra úgy, hogy egy-egy masszázsszal a mellkas öt-hét centiméteres kitérését eredményezze. Megfelelő szakszerűséggel végezve a szegycsont alsó harmadára gyakorolt nyomással, csökkenthető a bordatörés veszélye. A resuscitatio során a kezdő művelet mindig a befúvás és csak ezt követi a szívmasszázs.

Klinikai halál, biológiai halál

Klinikai halálon azt az állapotot értjük, amikor az idegrendszer és a szervek viszonylag épek, de a keringés és a légzés leállt. Ilyenkor körülbelül négy percre még a keringés és a légzés megindulása esetén a szervezetben nem következnek be olyan károsodások, amelyek az életfolyamatokkal összeegyeztethetetlenek. Ilyenkor még az újraélesztés életmentő lehet. A biológiai halál négy-öt perc után alakul ki, amikor már a károsodások, főként a központi idegrendszerben olyan mértékűek, hogy újraélesztési kísérletnél nem biztosíthatók a zavartalan életfolyamatok.

A károsodások a hosszú ideig fennálló oxigénhiányos állapottal magyarázhatók.

Cikkemben igyekeztem röviden és jól áttekinthetően összefoglalni az újraélesztés mozzanatait, szabályait. Kívánatos, hogy minél többen tisztában legyenek a leírtakkal, hiszen ezeknek ismeretében emberéleteket menthetünk meg.

- . -

Gerdelics Ferenc:

Közlekedési rovat

/ VISELD A FEHÉRBOTOT I. /

Balatonbogláron üdülő tagtársaink figyelmébe

Szövetségünk a SZOT segítségével Balatonbogláron /új nevén Boglárlelle/ évről-évre nagyon sok tagtársunknak nyújtott gondtalan üdülést. Az elmúlt tíz üdülési szezon alatt sok tagtársunk

ismerkedhetett meg a kellemes környezettel.

A nyári időszakban a Balaton-parti üdülőhelyek közötti forgalma a sokszorosára növekszik. Ez a körülmény feltétlen szükségessé teszi, hogy a boglárlellel közlekedési viszonyokkal is kissé behatóbban foglalkozzunk.

A népszerű üdülőhely a 7-es műton közelíthető meg Budapest és Nagykanizsa felől, valamint a 67-es főközlekedési úton Szigetvár-Kaposvár irányából. A jelzett útvonalakon a Volán Vállalat autóbuszjáratokat közlekedtet. Boglárlellén a Budapest-Nagykanizsa vasutvonal halad át, amelyen különösen a nyári szezonban nagyon jó utazási lehetőségek vannak. Csak példaként említem a Déli-pályaudvarról a reggel 6 óra 45 perc és 8 óra 10 perckor induló gyorsvonatokat, valamint a reggel 6 óra 50 perckor, illetve a 7 óra 50 perckor induló személyvonatokat, melyek mindegyike az üdülőhöz közelebb eső boglárlellel vasutállomáson áll meg.

A balatonboglári vasutállomást a Magyar Államvasutak néhány évvel ezelőtt korszerűsítette, így az ott kiépített gyalogos aluljáró az állomás területén az utazóközönségnek teljes biztonságot nyújt. A személyi forgalom általában a 2. és 3. vágányon bonyolódik le, melyek között széles peront képeztek ki az utazó közönség részére. A gyalogos aluljáró a műt felől, az említett peronról és a Balaton felőli oldalról lépcsőn közelíthető meg.

Sajnos Boglárlellének még helyi autóbusz közlekedése nincs. A Volán Vállalat taxit sem üzemeltet. Így a vasutállomásra érkező utasnak uticéljáig gyalogolnia kell. Szövetségünk üdülője is sajnos csak gyalog közelíthető meg. A vakok üdülője a vasutállomástól kb. 1,3 kilométer távolságra van, ami közepes gyalogló tempóval mintegy félórányi ut. A Bogláról érkező vak üdülővendég az említett aluljáró Balaton felőli oldaláról, a vasut mellett jobbra fordulva, tehát Lelle felé induljon el. Az első sorompó után a vasut felőli oldalon gyalogjáró van. Célszerű, ha inkább ott haladnak tovább tagtársaink, mintha a simább, de sokkal veszélyesebb uttestet vennék igénybe. A második sorompó után még kb. 700-800 méter van hátra az üdülőig.

A teljesen nem látó is jól felismeri a helyet, mert az üdülő bejárata mellett lévő büffénél általában sok ember tartózkodik és a hangos, kedélyes beszélgetés jó támpontot nyújt. Az üdülőben vasuti és hajó menetrendek az érdeklődők rendelkezésére állnak és így kisebb-nagyobb kirándulások, programok összeállíthatók.

Boglárlelle régi üdülőhely, de az utóbbi évtizedekben nagyon kiépült. Szabadtéri színpada, állandó kápolnatárlata, sok szórakozóhelye az ott üdülő vendégeknek nagyon jó kikapcsolódást nyújt.

A balatonboglári hajóállomásról nagyszerű hajókirándulásokra indulhatunk Révfülöpre, Badacsonyba, Keszthelyre, Balatonföldvárra, Tihanyba és Siófokra.

Külön is fel szeretném hívni tagtársaim figyelmét a 7-es műt óriási forgalmára és az ezen történő áthaladás veszélyére. Az utat Boglárlellén is kijelölt átkelőhelyek keresztezik. Kérem, hogy áthaladásukhoz kizárólag a kijelölt gyalog-átkelőhelyeket vegyék igénybe. A fehér botot az üdülés időtartama alatt, még a leg-rövidebb sétánál is állandóan viseljék.

Mindannyiuknak ezuton is nagyon kellemes üdülést kívánunk.

Barza Zoltán: ZENEI ROVAT

Kárpáti Tünde: Örök muzsika. Barna István könyvének ismertetése.
IV. Befejező rész

A nagy olasz vigoperakomponista Gioacchino Rossini 1830 körül, egy esdeklő tanítványát okítja ki a nyitányszerzés csinjára-binjára. Miként készül el a remekmű? Szerinte ki kell várni a bemutatót megelőző estét. "...ugyanis semmi sem ösztönzi jobban az ihletet, mint a szükség, az hogy a másoló ott ül, s az, hogy az aggódó igazgató haját csomókban tépve ki - sürgeti önt. A Tolvaj szarka nyitányát a milánói Scala padlására zárva irtam, négy gépész őrizete alatt. Ezeknek utasításuk volt, hogy kéziratomat laponként dobják ki az ablakon, melynél a másolók már várták, hogy leirhassák. Ha nincs kézirat - szólt az utasítás - helyette engem kell kidobni az ablakon."

Chopinról Liszt Ferenc irt könyvet 1852-ben. Zeneszerző barátjának akart ércnél maradandóbb emlékművet állítani a zeneszerző. Megtudjuk, hogy mint a középkor nagy mesterei, Chopin is a legnagyobb tisztelettel viseltetett a művészet iránt, mely szép és szent hivatás volt számára, s mint azok, ő is kegyelettel, meghatottan szolgálta.

Ezt egy intézkedése huzza alá, melyet halála előtt foganatosított. Régen szokás volt, hogy a haldoklók egy bizonyos ruhában leendő eltemetésüket kivánták. Legkedvesebb, vagy legbensőbb gondolataikat fejezték ki vagy árulták el ezzel utolszor. Chopin, aki a korabeli művészek közül a legkevesebb hangversenyt adta, mégis, az ilyenkor felöltött ruházatot óhajtott tetemére. Ez óhajtasát egy természetes és mély érzés diktálta, mely művésze iránti rajongó lelkesedéséből fakadt.

Még sorolhatnánk Barna István kitűnő könyvének történeteit, de a kiragadott szemelvények - megkapóak, vidámak - bőségesen illusztrálták. Hézagpótló és nagyszerű mű került ujrakiadásra. A történelem előtti időktől a huszadik század hajnaláig eltelt időt iveli át az antológia. E zenetörténeti gyűjtemény mind a szakmabeliek, mind a zenebarátok számára gyors és hiteles átfogó tájékoztatót nyújt a muzsika történetének nagy korszakairól. S mindezt oly élvezetesen, hogy elolvasása után is többször kézbe-kézbe vesszük böngészni fejezeteit. Kell-e könyvnek ennél nagyobb dicséret?

- . -

György Tamás: Technikai rovat

A rádió. V. rész.

A rádiótechnika mai fejlődésének irányát elsősorban az élet-hü hangvisszaadásra való törekvés határozza meg. A minőségi hangtovábitás egyik legfőbb akadály a közismert tény, hogy a rendelkezésre álló hosszú, közép és rövid hullámsávokat rendkívül sűrűn népesítették be a világ országainak adóállomásai.

Az előző cikkben már említettük, hogy az adóállomások által igénybe vehető sáv szélessége 9000 hertz, ezt az értéket nemzetközi egyezmények határozzák meg, betartása minden rádióállomás szá-

mára kötelező. Ez annyit jelent, hogy 9000 hertznél magasabb hangfrekvenciás jelet az adó nem sugározhat. Az említett egyezményeket sajnos sokan nem tartják be és szélesebb sávon sugároznak. A 9000 hertznél magasabb frekvencia átnyulik a mellette lévő sávra; ezt a jelenséget mindannyian ismerjük, a szomszéd sávról áthallatszó sziszegő, pöszögő hang bizony gyakran okoz bosszúságot a készülékek előtt ülőknek. E jelenség ellen sok ország úgy védekezik napjainkban, hogy az adóenergiát növeli olyan mértékben, ahogy pénzügyi, technikai és földrajzi adottságai ezt egyáltalán lehetővé teszik. /Itt kell megjegyezni azt is, hogy ujabban a kisugározható energia felső határát is nemzetközi egyezmények szabják meg./ Hazánk például a solti 2000 kilowattos nagy adó üzembehelyezésével kívánta a vételi viszonyokat és a hangminőséget javítani, ám ez sem jelentett igazi megoldást.

A jó vételt akadályozzák továbbá a különböző légköri jelenségek, valamint igen sok zavart okoznak a különböző gépek, elektromos eszközök, berendezések is az említett hullámsávokon. Hogy ezt a két akadályt legyőzze a technika, az elmúlt két évtizedben meghódította a rádiózás az ultrarövid hullámok tartományát. Ide a 10 méternél rövidebb, de 1 méternél hosszabb hullámhosszakat számítjuk. A polgári rádiózás ezekből ma elsősorban a 60-110 megahertzes rezgéseket használja fel, ezek hullámhossza nagyjából 5 és 3 méter között van. Ezt a frekvenciaterületet a világon két nagy csoportra osztották fel: az egyik a kelet-európai sáv - ez az u.n. OIRT sáv - 60 és 72 megahertz között; a másik a nyugati országokban és a világ más államaiban használt sáv - az u.n. CCIR sáv - 80 és 110 megahertz között.

Az ultrarövid hullámok a fényhez hasonlóan, tehát egyenes vonalban terjednek, ez bizonyos fokig hátrányos, de igen sok előnye is van. Mint tudjuk az előző cikkekből, a rövid és közép hullámnak megvan az a tulajdonsága, hogy a légkör magasabb rétegeiről visszaverődik és épp ez a visszaverődés teszi lehetővé, hogy az adás a Föld távolabbi részeire is eljusson. Ez a réteg az ionoszféra, az ultrarövid hullámok számára nem jelent akadályt, tehát nem verődnek onnan vissza. Biztos vételre tehát csak akkor lehet számítani, ha a vevőkészülék antennája "látja" az adóállomás antennáját. Ezért az adóantennákat magas helyre telepítik: toronyra, hegycsucsra vagy a már meglévő középhullámu antenna tetejére. Még így is a hatótávolság - jó esetben - mindössze 100 km, de a városokban a 30 km-t sem haladja meg. Az energia megnövelése egy bizonyos határon túl itt nem jelent távolságnövekedést. Ez a látszólagos hátrány nagyon sok előnyt is rejt magában, az egyes állomások ui. kevésbé zavarják egymást. A frekvencia felosztásnál csupán arra kell ügyelni, hogy földrajzilag egymás közelében lévő állomások nem kapják ugyanazt a hullámhosszt. Az ultrarövid hullám előnye, hogy széles frekvenciasáv áll az adók rendelkezésére, így az emberi fül által hallható teljes hangtartomány /20-20.000 hertz/ akadálytalanul átvihető. A rendszer további nagy előnye még, hogy a már említett légköri és gépek által keltett zavarok nagy része urh sávon nem jelentkezik. Erről majd következő számunkban.

/folytatjuk/

Vándor Tamás:

Kulturális életünk hírei

1979. május 20-án, vasárnap délután vidám, zenés utazást tettek "Operett-országba" azok az érdeklődők, akik a nagy meleg ellenére betértek a szövetség kulturtermébe és jelen voltak a Borsod megyei szervezet kulturcsoportjának műsorán.

A "Társasutazás Operettországba..." címmel meghirdetett vendégszereplésen részletek hangzottak el a Csárdáskirálynő, a Marica grófnő, a Lili bárónő című operettekben.

A közönség lelkes tapsal honorálta a szereplőket, kiemelkedő sikert arattak Dombrádi Jánosné és Czink Kálmán, valamint Hornyák Lajos és Hornyák Lajosné kettősei.

A műsor összeállításáért Simon Gyulát illeti dicséret, aki az énekszámokat zongorán kísérte és egyuttal könnyed, szellemes összekötő szöveget mondott.

- - - -

Május 27-én vasárnap d.u. 2 órától gyermekzsivajtól volt hangos a szövetség épülete.

A Vakok Általános Iskolája és Nevelőotthona Zeneiskolai tagozatának növendékei hangversenyen adtak számot tanáraiknak, valamint a megjelent érdeklődőknek zenei tanulmányaikról, e téren elért eredményeikről.

A gyermekek hangszerjátéka egyuttal tanáraik lelkiismeretes munkáját, a növendékek a tanárok zene iránti szeretetét dicsérette. Külön ki kell emelni Hoó Zoltán /5. osztályos/klarinét- és Szabó Lajos /7. osztályos/ zongorajátékát, valamint az iskola kórusának műsorát. Nagy sikert aratott az iskola zenekara, melynek programjában zongorán Gál Géza és Zichó József tanárok működtek közre.

A műsort Németh Tamás tanár vezette, aki az előadásra kerülő zeneszámok előtt rövid áttekintést adott a közönségnek a zeneiskolai tagozat működéséről is.

A szép hangversenyt Dr. Bódi István, a szövetség főtitkára köszönte meg, hangot adva azon reménynek, hogy a tanulók közül többet látunk viszont: a későbbiekben szövetségünk zenekarában, vagy kórusában.

Az iskola tanulóinak hangversenyét a "Pasztorek Mihály" színjátszócsoporthoz gyermeknapra követte.

Lázár Ervin "A kisfiu és az oroszok" című mesejátéka elvitte a gyermekeket és a nézőket a mese birodalmába, ahol Petike, a kisfiu /Egresics Mária alakította mély átéléssel/ régi álma valósul meg; igaz barátságot köt élő oroszokkal és pajtásaival megvalósítja egy öreg cirkuszi orosz utolsó kívánságát, egy sikeres fellépést. A színjátszó csoport tagjai közül ki kell emelni Király Margit, Pál István és Hunyadi László játékát, akik bizonyították, hogy ők is voltak gyermekek és nem felejtették el a gyermekkor csodálatos mesevilágát.

A sikeres gyermeknapra rendezvény befejezéseként a szereplő általános iskolásokat megvendégelték.

1979. június 2-án nagyszerű juniálist tartottunk a szövetség helyiségeiben a KISZ szervezet védnöksége alatt.

A Homérosz Kórus és a Zalka Máté Katonai Főiskola dixilend együttese közös műsora után kezdődő táncos rendezvény érdekes színpoltja volt egy fiatal, most kezdő együttes bemutatkozása. Reméljük, hogy a lelkes fiatalokat /Brátán Ferenc gitár, Farkas Géza basszusgitár, Farkas Péter dob és Szabó Gábor zongora/ a közel jövőben is köszönhetjük szövetségünk színpadán.

- - - -

A Homérosz Kórus - sikeres vidéki szereplései mellett - Peskó György karnagy vezetésével és közreműködésével június 6-án, d.u. 6 órakor nagyszerű hangversenyt adott a Négy Évszak folyóirat "Te és Én" rovata rendezvényeinek keretében az óbudai Zichy-kastélyban.

Az együttes műsorán a kórus legsikeresebb repertoár-darabjai szerepeltek.

- . -

Dénes József: Sportrovat

Első nemzetközi szimpózium a látássérültek sportolásának kérdéseiről

Belgrád, 1979. április 17-20.

A látássérültek sportolásának kérdéseiről 1979. április 17. és 20. között Belgrádban tartott első nemzetközi szimpózium résztvevői a következő javaslatokat kívánják a WCWB Közgyűlése elé terjeszteni, mely 1979. augusztus 1. és 10. között ülészik Laqoszban /Nigéria/.

A látássérültek sportolásának előmozdítására vonatkozó javaslatok

Egyre szélesebb körben ismerik fel, hogy a testnevelésre és sportra szükségük van az embereknek személyiségük harmónikus kialakításához, egészségük megőrzéséhez, munkaképességük fenntartásához és örömteli életük kibontakoztatásához. A kormányok, a legkülönbözőbb szervezetek és a nagyközönség évről évre egyre jobban értékelik a sportot és egyre nagyobb mértékben biztosítják ennek anyagi és személyi feltételeit. Az az általános irányelv, hogy a sport fejleszti a személyiséget, a vakokra fokozottan vonatkozik. A sport segíti az értékes jellemvonások kifejlődését, növeli az önbizalmat, előmozdítja a rehabilitációt és integrációt, különösen hatékonyan ellensúlyozza a vakok okozta mozgáshiányt és elszigeteltséget.

Azon óhajunktól áthatva, hogy a sportot az életkortól függetlenül, a vakok minél szélesebb tömege számára hozzáférhetővé tegyék, hogy a vak sportolók között állandó és folyamatos nemzetközi kapcsolatokat építsünk ki és tartsunk fenn; hogy a kormányok, az országos szervek, a nagyközönség és a vakügyi felelősök figyelmét ráirányítsuk a sport fontosságára, a következőket javasoljuk:

A sportról általában és a látássérültek sportjával való kapcsolatról

Az általános sport, a látássérültek sportjának az alapja. Ahhoz, hogy látássérült sportolók versenyezzenek, a látás hiányát figyelembe kell venni az általános szabályok módosításával vagy kiegészítésével.

A felkészülést és versenyeket főleg látó edzők és bírák vezessék a látássérült sportolókkal szoros együttműködésben.

A fentiek értelmében, azok, akik a látássérültek sportolásáért felelősek, az általános sport területéről toborozzanak sportolókat, szakembereket és bírákat. A kiválasztott személyeket gondosan képezik ki a látássérültek sportolásával kapcsolatos speciális ismeretekre és tegyék lehetővé számukra a tapasztalatcserét, hogy továbbfejlődhessenek. Biztosítani kell, hogy a vakok sportjának specialistáit az általános oktatóközpontokban képezzék ki.

Sportolás a vakok iskoláiban

A vakok iskoláiban és a vakokkal foglalkozó iskolákban folyó sport a látássérültek sportmozgalmának fontos előfeltétele. A személyiség fejlesztésében játszott fontos szerepe miatt a sportot ezekben az iskolákban a nevelési tevékenység fontos részének kell tekinteni. Az iskolák a következőkkel keltsék fel a tanulók rendszeres sportolás iránti vágyát:

1. A tanterv átgondolt kialakításával és az egyes órák tudományos alapon való megszervezésével;
2. A tantervben megfelelő számú tornaóra beiktatásával;
3. A testnevelő tanárok speciális felkészítésén keresztül a megfelelő testnevelési oktatás biztosításával;
4. Minél több sportág művelésével, hogy az egyéni érdeklődés és a lehetőségek minél tágabb körben érvényesüljenek;
5. Egyéni programok kialakításával a többszörösen fogyatékos gyermekek számára, figyelembe véve az orvosi és egyéb szakvéleményeket és javaslatokat;
6. A tanulók szabad idejének hasznos kitöltése a csoportos és egyéni sportolás megszervezésével;
7. a vakok és látók iskolái közötti versenyek rendezésével;
8. épületek, létesítmények és felszerelések, eszközök rendelkezésre bocsátásával.

Az egyes országokban a látássérültek iskoláiban folyó sportot részesítsék rendszeres támogatásban a vaksportügyi felelősök, valamint a vakok szervezetei és a vakügyi szervek.

Versenysportként bevált sportágak

A látássérült sportolók, bizonyos szabályok és osztályba sorolási feltételek mellett, részt vehetnek a felkészülésben és a versenyeken.

Legsikeresebbeknek eddig a következő sportok bizonyultak:

1. rövid-, közép- és hosszutávfutás
2. magas-, távol- és hármassugrás
3. súlylökés, gerelyhajítás, diszkoszvetés, kislabdadobás
4. öttusa, négytusa, háromtusa
5. uszás különböző válfajai és kategóriái
6. téli sportok, különösen alpesi és északi összetett versenyek
7. vízisportok, különösen evezés, kenuzás és vitorlázás
8. tandemkerékpározás
9. rollball, goalball, torball /csörgőlabda-játékok/
10. mikrofutball
11. tekejáték aszfalt- és fapályán
12. gyeplabda
13. birkózás és dzsudó
14. sakk
15. egyéb

A felelősök törekedjenek a látássérültek számára rendelkezésre álló sportágak számának bővítésére, az országos sporthagyományok felhasználásával. Ismerjék a nemzetközileg üzött sportágakat és vegyék át azokat, melyek bizonyítottan előnyösek a látássérültek számára. A vak nők sportolásának előmozdítása állandó feladat legyen.

Szabadidősport

Szabadidősport sokféle formában folytatható. Idősebb vakok és többszörösen fogyatékosok is részt vehetnek benne. A szabadidősport felelősei a látásfogyatékosok érdeklődésének és igényeinek figyelembevételével alakítsanak ki csoportokat, törekedjenek a rendszeres részvételre. A csoportok tűzzenek ki maguk számára vonzó célokat, gondoskodva a szórakozásról és a társaséletről is.

Az alábbi sportok bizonyultak előnyösnek:

1. vízparti és vízi játékok
2. evezés, csónakázás
3. tandemkerékpározás
4. táborozás
5. téli sportok
6. lovaglás
7. tekézés
8. tájékozódás
9. pihentető torna munkahelyen és otthon
10. családi torna magnószalagra vagy rádióra
11. tánc
12. turizmus: történelmi, kulturális vagy természeti érdekességek meglátogatása .

A szabadidősportokat propagálni kell, például a következő módon:

1. a rehabilitációs képzés keretein belül oktatni kell a szabadidő legjobb felhasználását;
2. a szabadidősport felelősei az általuk szervezett összejövetelekre, értekezletekre, estélyekre, stb. minél szélesebb körben küldjenek szét meghívókat;
3. a vakok szervezetei által publikált ujságokban, folyóiratokban jelenjenek meg népszerűsítő írások és információk.

A propagandatevékenység rendszeres legyen, hogy az újonnan megvakul-

tak is értesüljenek a lehetőségekről.

A vakok sportjának országos szervezeti formái

Az egyes országok hagyományainak és feltételeinek megfelelően a vakok sportját országos szinten egy sportszerv, bizottság, vakok szervezete vagy valamilyen vakügyi szerv tartsa kézben. A funkcionáriusok alapvető feladata, hogy koordinálják az összes országos tevékenységet, együttműködjenek a kormánnyal, a helyi hatóságokkal és egyéb szervezetekkel, fejtsenek ki propagandatevékenységet és tartsanak fenn nemzetközi kapcsolatokat.

A sportszerv, bizottság, vakok szervezete vagy vakügyi szerv köteles támogatni a látássérültek sportjával foglalkozó helyi funkcionáriusokat, amikor kapcsolatba lépnek a hatóságokkal, iskolákkal, gyárakkal, sportklubokkal. Segíteni kell a tisztségviselőket azokon a tárgyalásokon, melyeken látássérültek számára az említett intézmények sportlétesítményeit szeretnék igénybe venni.

Nemzetközi feladatok a látássérültek sportjában

A látássérültek sportja sok országban magas szintre fejlődött. Továbbfejlődéséhez stabil nemzetközi kapcsolatokra és nemzetközi testületek által megszabott szabályokra van szükség. A nemzetközi feladatok közül a legfontosabbak a következők:

1. létre kell hozni a WCWB Regionális Bizottságaihoz kapcsolódó sportbizottságokat, a meglevőket támogatásban kell részesíteni;
2. együttműködés az ISOD-dal - együttműködésre van szükség a közös WCWB/ISOD technikai bizottságon belül a nemzetközi versenyszabályok egységesítésére, a látásmaradvány szerinti osztályozás rendezésére és a vak sportolók által elért csúcseredmények közzétételére;
3. regionális szemináriumokon kell ennek a látássérültek sportolásával foglalkozó első nemzetközi szimpóziumnak az eredményeit terjeszteni;
4. nemzetközi tapasztalatcserét kell szervezni;
5. támogatni kell a regionális és nemzetközi versenyeket;
6. nemzetközi információcserét kell kialakítani a látássérültek számára alkalmas sportágokról, csapatjátékokról, létesítményekről és sporteszközökről;
7. népszerűsíteni kell a sportot.

A fejlődő országokban élő vakok sportolásának támogatása

A fejlett országok vakügyi funkcionáriusai, szervezetei és vakok szövetségei segítsék a fejlődő országokban a sport kifejlődését a következő módon:

1. rendszeresen és tudományosan képezzenek ki sportszakértőket;
2. küldjenek ki szakembereket a fejlődő országokba, különösen ezek iskoláiba, rehabilitációs központjaiba és üzemeibe a sport előmozdítása céljából;
3. a fejlődő és fejlett országok szakemberei között szervezzenek tapasztalatcserét;

4. bocsássonak rendelkezésre sportfelszereléseket, labdákat, stopperórákat és egyéb eszközöket és oktassák ezek használatát;
5. támogatni kell a sportpropagandát.

A látássérültek sportjának jövőbeli nemzetközi megszervezése

Szükségesnek tartjuk egy olyan nemzetközi szervezet létrehozását, mely a látássérültek sportolásával foglalkozik. E szervezet feladata a vak sportolók stabil és folyamatos tevékenységének és együttműködésének biztosítása és minden más kapcsolódó feladat lebonyolítása lenne.

Javasoljuk, hogy a WCWB és az ISOD együtt teremtsen meg egy, a vakok sportjával foglalkozó nemzetközi szervezet létrehozásának alapfeltételeit. A fenti két szerv próbálja mozgósítani az UNESCO, a WHO, az IFB, az ICEVH, az IBCA és a vakok sportjában érintőlegesen illetékes más nem kormányzervek segítségét. A vakok sportjával foglalkozó jövőbeli szervezet az UNESCO Közgyűlés 1978. november 21-i párizsi 20. ülésén elfogadott "A testnevelés és sport nemzetközi kartája" nemzetközi barátságra vonatkozó elvein kell, hogy alapuljon.

- . -

Kuminka Györgyné: Uttörőrovat

Benyó Bertalanné: Integrációs foglalkozás vak és éplátó gyerekekkel

Május 15-én uttörőprogram keretében a Vakok Általános Iskolája és Nevelőotthona növendékeinek egy csoportja találkozott dr. Kokas Klára zenepedagógus tanfolyamának néhány növendékével. Az iskolánkban létrejött találkozás egyik célja volt, hogy tanulóink érintkezzenek éplátású gyerekekkel is.

A kapcsolatfelvételt, a látó közösségben való magatartásmódokat és viselkedést könnyebb gyermekkorban csoportosan, tehát saját otthonban kialakítani, mintha felnőttkorban egyedül, gyakorlat nélkül kényszerülnek erre tanulóink.

Ugyanakkor az éplátású gyermekek számára is rendkívül fontos, hogy megtanuljanak kulturáltan közeledni a vakság és bármely fogyatékoság kérdéséhez. Ennek feltétele, hogy ismerjék a fogyatékosok életét, munkáját, szokásait, játékait. Legyenek együttes élményeik, amelyeken keresztül a közös, emberi tulajdonságok kiemelkednek, és megismerhetik egymás egyéniségét is. Akkor nem egyetlen jegy: a fogyatékoság, lesz számukra a sérült ember kizárólagos ismertetőjele. Ezért került sor - integrációs programom részeként - erre a foglalkozásra, amelyet dr. Kokas Klára, a kecskeméti Kodály Intézet docense vezetett, akinek a zene-mozgás tanfolyamára magam is évek óta járok és tanulságait győgyepedagógiai munkám során igyekeztem hasznosítani.

A zene és mozgás oldó hatása megkönnyítette a gyermekközösségek összekapcsolódását. A foglalkozáson résztvevő tanulók harmadik

osztályosak voltak - Fintáné Őrsi Anikó osztálya - hozzájuk csatlakozott néhány hasonló koru tanuló, közöttük nehezen kezelhető, magatartási problémákkal küzdő gyermek is.

A foglalkozás utolsó részét kitöltő közös éneklésre a felsőtagozatosok közül is sokan bejöttek.

A mozgási programra intézetünk gyermekeit hosszabb időn keresztül előkészítettem. A vidám, bensőséges, oldott hangulatu foglalkozáson mindkét csoport gyermekei azonnal megtalálták egymással a kapcsolatot, azt az emberi kontaktust, amelyben a vakság ténye háttérbe szorul.

Az együttlét a zene és mozgás tanfolyam résztvevőinek énekes bemutatkozásával kezdődött, amelyet közös énekes játék követett - ekkor még mozgás nélkül. Majd dalra és improvizált énekhangra fát, virágot, esőt alakítottak sokféleképpen, saját elképzelésük szerint. Tanulóink rendkívül nagy örömmel, gátlás nélkül vettek részt ebben. Az éplátásu gyermekekhez közvetlen módon társulva csoportos alakításokat is csináltak. Egyik tanulóink magától elkezdett madárhangokat utánozni, mindenki bámulatára és örömére. Néha-nyan furulyájukat is elhozták és azzal kísérték az énekeket.

Később már "téma" nélkül táncoltak a zenére, Muszorgszkij: Csibék tánca a tojánhéjban című művére. /Részlet Muszorgszkij: Egy kiállítás képei c. alkotásából/ Végül körjátékkal, majd közös énekléssel zárult a foglalkozás, melyben tanáraink és nevelőink is örömmel vettek részt.

A foglalkozáson végig érezték a gyermekek, hogy jelenlétük személy szerint is fontos, - ennek érzékeltetésére dr. Kokas Klára minden zenében és mozgásban rejlő lehetőséget kihasználta. Az énekbe többször belefoglalta tanulóink nevét, vigyázva, senki se maradjon ki, ilyenkor megfogta a kezét annak, akinek a nevét énekelte. A mieink a játék során sokszor összekapaszkodtak a vendéggyerekekkel.

Az intézet igazgatósága és dolgozói minden támogatást megadtak a találkozás létrejöttéhez.

Dr. Kokas Klára kísérlete az első Magyarországon, amelyben a zenére történő mozgás nem tanult szabályok, hanem spontán, belső indítékok alapján valósul meg.

A zene és hang a képzeletre hatva /pl. alakíts egy virágot, amely éppen kinyílik/ indítja a mozgást, amely így mindenkinek egyéni, belső törvényei szerint alakul, ezért a gyermekek nagyon szívesen csinálják; annál is inkább, mivel a szerepbe rejtőzve nem önmaguknak kell vállalniok teljesítményeiket. A gyermek olyankor pl. nem Kis Kati, hanem egy nyíló virág - így önfeledten vesz részt a mozgásos játékban.

Amint azt már saját foglalkozásaimon is tapasztaltam, a megjelenítés az a mozgásforma, amelyet a látássérült gyermekek is rendkívül szeretnek, mert ebben mutatkozik meg legjobban képzeletük és mozgási kedvük.

Mindkét csoport gyermekeinek számára maradandó élményt nyújtott ez az együttlét, amelyről utólag is nagyon lelkesen beszéltek. Tanulóink minden vendéggyermeknek megjegyezték a nevét, a zene-mozgás tanfolyam növendékeinek pedig megnyílt az érdeklődése a mieink élete iránt. Közülük az egyik kisfiu zsebpénzén képeslapot vett, s még dőcögő irásával írta Zolikának, - annak a vak kisfiunak, akivel legtöbbet játszott - hogy "nagyon jó volt nálatok, máskor is elmegyek."

Tóth Mária:

A Braille Könyvtárban 1979. évben forgalomba került
új könyvek jegyzéke

Dosztojevszkij:	A félkegyelmű	A. 745	28 kötet
Fekete István:	Ballagó idő	A. 725	19 "
Fenákel Judit:	Májustól májusig	A. 750	5 "
Gál Gy. Sándor:	Egy Faun délutánja	A. 749	20 "
Hemingway:	Bucus a fegyverektől	A. 744	10 "
Jókai Anna:	Mindhalálíg	A. 747	5 "
Mailer Norman:	Meztelenek és holtak	A. 751	31 "
Merle Robert:	Malevil	A. 743	21 "
Nemeskürty István:	Önfia vágta sebét	A. 748	23 "
Németh László:	Iszony	A. 741	17 "
Noszik Borisz:	Schweitzer	A. 739	18 "
Shaw Irwin:	Oroszlánkölykök	A. 742	21 "
Solohov:	Csendes Don	A. 738	54 "
Szilvási Lajos:	Vizválasztó	A. 727	12 "
Zsigray Julia:	Sugár uti palota	A. 746	25 "
Biblia világa		B. 301	10 "
Unger Mátvás:	Magyarország történe- te	B. 300	17

Ujramásolás:

Jókai Mór:	Egy magyar nábob	A. 4	21 "
Jókai Mór:	Az új földesur	A. 10	11 "

- . -

K ö z l e m é n y e k

Közöljük az érdeklődőkkel, hogy szövetségünk központi Braille-
könyvtárában 1979. július 1-től augusztus 1-ig - könyvtárvezető
szabadságolása miatt - a kölcsönzés szünetel.

. . . .

39 éves sovány testalkatu, 158 cm magas nő megismerkedne társat
kereső férfival. "Szikra" jeligére válaszokat kér a szerkesztőségbe.

. . . .

Elcserélném megegyezéssel budaligeti /II.kerület/ szoba-konyhás,
éléskamrás, előteres, 30 négyzetméter alapterületű, 155 négyzetméteres
kertben levő házat, csak budai egy szoba összkomfortos utcai la-
kásra /I. emeletig/. Címem: Galambos Ferencné, Budapest, Budaliget,
Előd vezér utca 24. sz. 1029.

. . . .

34 éves csökkentlátó falun élő fiatalember, mindkét kezén kisebb bénulással megismerkedne házasság céljából hasonló koru, sikírást olvasni tudó leánnyal vagy elvált asszonnyal. Leveleket az alábbi címre kérek: Antal József, Enying, Mátyás király u. 1. sz. 8130.

. . . .

Magas termetű, középkoru, szépen berendezett lakással, praktikusan felszerelt háztartással rendelkező férfi megismerkedne házasság céljából korban hozzáillő sorstársnővel, aki teljessé tenné a családi boldogságot. Leveleket "Szeretném, ha szeretnének" jelígre kér a szerkesztőségbe.

- . -

Innen - onnan

Meghalt Dr. Emil Freund /1889-1979/

Súlyos veszteség érte nemcsak a NSZK vakságát, hanem a nemzetközi vakügyet is. Dr. Freund kétéves korában vesztette el a látását. Ő volt egyike az elsőeknek, akik vakon tettek érettségit, egyetemi tanulmányokat folytattak, és elnyerték a doktori fokozatot.

Több mint negyven éven át tanított a marlburgi CARL STREHL iskolában németet, gyorsírást és zenét. Tanítványai hálával emlékeznek volt oktatójukra. Különös érdemeket szerzett a braille kottairás, a német braille rövidírás és az u.n. reformált rövidírás kidolgozásában.

- . -